

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1936 til 31. Marts 1937.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4349; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2273).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Fr. Andersen): Som det fremgaar af Ændringsforslagslisten, har de forskellige Ministre til deres respektive Budgetter stillet i alt 241 Ændringsforslag, men da det samlede Finansudvalg har kunnet give Tilslutning til alle disse, finder jeg ingen Grund til at gaa i Enkeltheder, men kan paa Finansudvalgets Vegne anbefale det høje Ting at stemme for samtlige Ændringsforslag.

Hasle: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, er forhindret i at være til Stede af personlige, familiemæssige Grunde, skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger paa mit Partis Vegne.

Under § 3 A. 4) 9. er opført en Indtægt paa 1 566 000 Kr. Denne Indtægt skyldes Salg af 12½ Mill. Kr. Landmandsbankaktier til Kurs 120. Herved er der opnaaet en Gevinst paa 2 466 000 Kr., hvorfra gaar Renteindtægten af de samme Aktier, ca. 900 000 Kr., og derved fremkommer Tallet 1 566 000 Kr. Dette Beløb er opført som Indtægt paa Driftsregnskabet. Denne Regnskabsform kan jo ikke undgaa at vække Forundring, da det dog sikkert havde været rigtigt at opføre dette Beløb som en Formueforøgelse. Da Tabet paa Landmandsbankaktierne i sin Tid blev afskrevet, blev det afskrevet paa Formuen. Paa samme Maade som dette var rigtigt, maa det ogsaa være rigtigt, naar man nu faar en Kursgevinst, at føre denne som en Forøgelse af Formuen. I det hele maa det efter almindelige Regnskabsprincipper være det rigtige at føre Anlægspapirets Kursgevinst eller -tab paa Formuen, mens der kun kan være Tale om at føre over Driften en Gevinst paa Spekulationspapirer. Jeg har derfor ment at maatte afæske den højtærede Finansminister

en Erklæring om, hvorledes han ser paa denne Sag — om det i Virkeligheden ikke er urigtigt, at dette Beløb er ført som en Indtægt.

Til § 19 har jeg nogle Bemærkninger til den højtærede Justitsminister. Det gælder Politimestrenes Andel i Overskuddet af Nummerplader til Automobiles. Der er truffet den Bestemmelse, at en Del Politimestre, der fra gammel Tid har haft Andel i Indtægten ved Salg af Nummerplader, nu skal afvikle denne Indtægt over en 3-aarig Periode, saaledes at den snart vil være bortfaldet. Jeg har i Finansudvalget rettet det Spørgsmaal til den højtærede Finansminister — det var maaske gennem Justitsministeriet —, om det var almindeligt, at saadanne uvisse Indtægter til Tjenestemænd bortfaldt uden Erstatning. Det har Finansudvalget ogsaa modtaget en Forklaring paa, og det viser sig, at det har været almindelig Praksis, at Embedsmænd har faaet Erstatning for Bortfald af uvisse Indtægter. Mit Parti finder det under disse Omstændigheder urimeligt, at de Politimestre, som der her er Tale om, skal miste denne Indtægt, uden at der overhovedet gives dem nogen Erstatning, ikke mindst da det er oplyst, at denne Indtægt faktisk tilkommer Indehaverne af de største Politieembeder her i Landet med det særlige Arbejde og det særlige Ansvar, der er knyttet dertil.

Endelig har jeg nogle Bemærkninger til den højtærede Undervisningsminister. En Del af de Understøttelser, som gives paa Finansloven — det drejer sig bl. a. om en Del af Forfatterunderstøttelserne —, er reduceret med 10 pCt. som en Reminiscens, kan jeg godt sige, fra en Tid, hvor man mente, at man paa Grund af Prisforholdene kunde klare sig med noget mindre, og hvor Staten syntes, den burde spare disse Beløb. Jeg maa mene, det er urigtigt under de nuværende Forhold at opretholde et bestemt Tilskud med en Reduktion paa 10 pCt. Forudsætningerne for en saadan Ordning er jo ganske bortfaldet ved den Prisudvikling, der har fundet Sted her i Landet. Det rigtige maa være at fastsætte et bestemt Beløb. Om det, man har nu, er passende, eller det er for lidt, det skal jeg ikke ved denne Lejlighed udtale mig om, men selve Princippet er jo i hvert Fald irrationelt, og saa vidt jeg kan se, opretholdes det ogsaa kun i temmelig ringe Omfang. Det er altsaa paa visse Omraader Tilfældet under Undervisningsministeriets Budget, derimod synes det kun i meget begrænset Udstrækning at være Tilfældet under de andre Ministeriers